

CONVERSA AMB...

CRISTINA CALDERER

Alejandro Pérez

advocat del torn d'ofici

“A vegades guanyem judicis i no podem ni felicitar l’acusat perquè no s’ha presentat”

A un detingut se li assigna un advocat d’ofici a comissaria i apareix un home suat, amb un maletí vell i un feix de papers arrugats sota el braç que, inevitablement, acabarà perdent el cas. L’escena l’hem vist en desenes de pel·lícules americanes. Però quan Alejandro Pérez va acabar la carrera de dret, ho va tenir clar. “Volia començar pel torn d’ofici. Primer per un tema vocacional: molts dels clients que et toquen són gent sense feina, sense recursos, drogodependents... i encara que no tinguin diners per pagar-se un advocat tots han de tenir totes les garanties legals. Perquè tothom és innocent, en principi. L’altra raó per dedicar-m’hi era precisament intentar trencar amb aquesta mala imatge tan injusta que té el torn d’ofici”.

Pérez combina el torn d’ofici, on s’ocupa del dret penal, amb la feina en el bufet d’advocats familiar, com passa en la gran majoria de casos: “No pots viure només del torn d’ofici perquè no saps quanta feina tindràs i a més no està gaire ben pagat. Ho fas per vocació, perquè econòmicament, si ho compares amb el dret privat, no hi ha color.” La mecànica del torn d’ofici és la següent: de mitjana hi ha una guàrdia de 24 hores al mes, en què s’assignen diferents casos, i després se n’ha de fer el seguiment. “Parles amb el client el dia que el detenen i el tornes a veure hores després, quan declara davant del jutge. N’hi ha que no volen parlar amb tu; potser desconeixen el sistema i no et veuen com algú que els pot ajudar. Després, molts cops surten en llibertat i no els tornes a veure mai més”, explica. La celebració del judici, segons explica Pérez, pot acabar sent al cap d’un any, i quan arriba la data molts cops resulta difícil tornar a contactar amb el client per preparar la vista: “N’hi ha que s’impliquen en el seu procés, però molts altres no. Sempre inten-

tes localitzar-los, però sovint el contacte ja no serveix, el telèfon s’ha donat de baixa... També sol passar que l’acusat no es presenta al judici. Si es demana menys de dos anys de presó, la llei diu que s’ha de celebrar igualment, de manera que tens a la sala els testimonis, el fiscal, el jutge, els policies... però l’acusat no. A vegades guanyem judicis i no podem ni felicitar el client perquè no s’ha presentat; és una mica surrealista”.

Malgrat que a vegades aquest procés resulta “desesperant”, Pérez continua convençut del valor que té el torn d’ofici, en el qual hi ha inscrits a Catalunya uns 6.000 professionals. “Les guàrdies són pura adrenalina, però, a banda d’això, és molt gratificant quan algú et diu «No pensava que un advocat d’ofici es preocuparia tant per mi». Conec molts penalistes de renom que continuen en el torn per vocació”. De fet, Pérez assegura que en el mateix gremi d’advocats, el torn d’ofici genera molta admiració: “És en la societat en general que té aquesta mala reputació.”

Com a advocat penalista, en els últims anys ha percebut un augment força gran de delictes relacionats amb la violència de gènere, que són, alhora, els casos que més l’han impactat: “En delictes de gènere pots portar un investigat però també una víctima, amb la qual formules una acusació”. I també lamenta el “desconeixement brutal” que té la ciutadania sobre el món del dret: “La veritat és que es diuen moltes bestieses, com que si ets ric te’n surts de qualsevol acusació, o que tots els delinqüents que roben surten al carrer l’endemà... Aquesta desinformació és un perill, i ja sabem que després pot portar a votar certs partits”.

DANI COLMENA

LA TECNOLOGIA:
SOLUCIÓ O CONDEMNÀ?

AMB ALÍCIA CASALS,
SALVADOR CARDÚS I
TONI POU

17 DE SETEMBRE A LES 17.30 H
SALA PI I SUNYER
INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS

Aconsegueix la teva entrada a
d.ara.cat/tecnologia
o escanejant el codi QR

ara

